

EEN NASCHRIFT OP HET VORIGE.

Hoe zijn onze zoogenaamde "Arabische" cijferteekens ontstaan? De heer w. DONISTHORPE te Porchester Terrace geeft daarvan onderstaande voorstelling (*Nature*, 30 Sept. 1875), waarvan men kan zeggen "*Se non è vero, è bene trovato.*"

<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>
1	1	1
=	2	2
≡	3	3
□	4	4
5	5	5
6	6	6
8	7	7
8	8	8
8	9	9

Aanvankelijk uit eene combinatie van streepjes bestaande, gelijk in de eerste kolom *a*, zouden zij, met kolom *b* als overgang, door snel schrijven in die van kolom *c* zijn veranderd.

Wij mogen intusschen niet verzwijgen, 1° dat een ander schrijver in hetzelfde tijdschrift (21 October 1875), namelijk de heer w. m. FLINDERS PETRIE, bij vergelijking met oude cijferteekens op een abacus en op stukken uit de 13de, 14de en 15de eeuw, deze theorie niet bevestigd heeft gevonden. Naar zijne meening zijn de cijferteekens der Arabieren afgeleid van letters van het alphabet, zoo als het vroeger was, toen het nog eene grootere overeenkomst had met dat der Hebreuwen en der Samaritanen, en 2° dat reeds vroeger meer of min gelukkige pogingen tot dergelijke

afleiding zijn gedaan door ANT. MÜLLER en door PICCARD. Men zie hierover: *Mathematische Beiträge zum Kulturleben der Völker* von Dr. M. CANTOI, Halle, 1863.

Wellicht zijn er onder onze lezers, die in de Oostersche talen ervaren zijn en die aangaande het door PETRIE vermelde en gestelde inlichting kunnen geven. In dit geval houd ik mij aanbevolen.